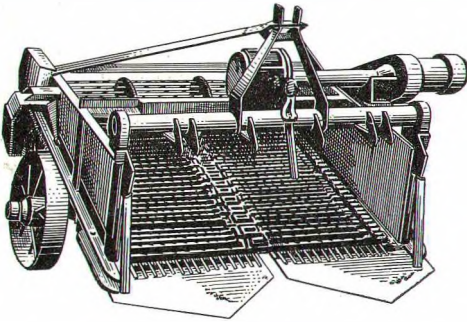

БУЛЬБЯНАЯ ЗАПЯКАНКА

кіх умовах работы — 3 т. Бульбакапалкі — падкопваюць градку, аддзяляюць клубні ад глебы і пакідаюць іх на паверхні поля. У залежнасці ад умоў работы ўжываюцца навісныя двухрадкавыя элеватарыя (КТН-2Б) і рашацістыя (КВН-2, КВН-2М). Працуюць з

Бульбакапалка КТН-2Б.

трактарамі класа 1,4 т. На невял. участках і на вільготных гліністых глебах карыстаюцца аднарадкавымі кідалымі капалкамі КТН-1А. На Беларусі Б. м. выпускае з-д «Лідсельмаш».

М. М. Кандаулай. Мінск.

БУЛЬБЯНАЯ ЗАПЯКАНКА (бульбянка), традыцыйная беларуская страва. У вараную і патоўчаную бульбу дадаюць варанае проса, яйкі, паранае малако, перамешваюць і кладуць на патэльню або ў форму. Запякаюць на лёгкім духу ў печы.

БУЛЬБЯНАЯ МУКА, гл. Кружмал.

БУЛЬБЯНАЯ НЕМАТОДА, гл. Нематодныя хваробы раслін.

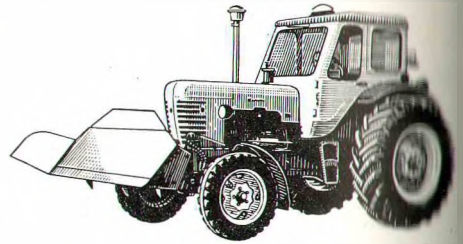
БУЛЬБЯНІКІ (бульбяшкі), традыцыйная беларуская страва. Вараную бульбу таўкуць, перамешваюць з яйкамі, смятанай, малаком і робяць невялікія галушкі, т. зв. камы, якія падсмажваюць на гарачай чарні печы. Добра падпечаныя Б. кладуць у гаршчок-макацёр, заліваюць смятанай і ставяць на лёгкі дух у печ.

«**БУЛЬБЯНЫЯ ЗАБАСТОўКІ**» 1906, забастоўкі батракоў і падзёншчыкаў на Беларусі ў рэвалюцыю 1905—07. Пачаліся ўвосень 1906 з-за нізкай аплаты працы. Найб. актыўна прыходзілі ў Слуцкім, Ігуменскім і Навагрудскім пав. Мінскай губ., Віленскім і Ашмянскім пав. Віленскай губ. і ў Пружанскім пав. Гродзенскай губ. Забастоўшчыкі патрабавалі павялічыць падзённую плату (з 15—20 да 70 кап.) і не дапускалі да работы сялян, нанятых у інш. павеатах. Землеўладальнікі пайшлі на ўступкі. Адначасова паліцыя арыштоўвала кіраўнікоў і актыўных удзельнікаў «Б. з.». У Віленскі павет прыслалі казакоў. Пад канец 1906 забастоўкі былі заддушаны.

Літ.: Вальшавікі Беларусі ў першай рускай рэвалюцыі, Мн., 1955, с. 191—192; Шабуня К. И. Аграрный вопрос и крестьянское движение в Белоруссии в революции 1905—1907 гг., Мн., 1962, с. 383—384; Лигинский Л. и Лукьянов Е. Крестьянское и солдатское движение в Белорусии (1900—1907 гг.), Мн., 1968, с. 173—176.

БУЛЬДОЗЕР (ад англ. bulldose разбіваць вялікія кавалкі), 1) землярыя-транспорт-

ная машына. Складаецца з трактара і бульдозернага прырадняга адвалу. Падзійносна перамагала канструкцыі базавай машына — на вільготных і колавых; паводле магутнасці раздзяляюцца на звышцяжкія, цяжкія, сярэнькія і малагабарытныя; паводле ўстаноўкі адвалу — з паваротным (универсальным) адвалам і непаваротным (універсальным) адвалам — на канатна-бачковым і гідраўлічным. Б. зразае і перамяшчае глебу на невялікія адлегласці пры планіроўцы тэрыторыі, будаванні дарожных паверхняў і засыпцы траншэй, а на пневматычным ходзе таксама ачышчае дарогі і планіруе снег. На базе трактара МТЗ-50/52 выпускаюцца «Ударнік» выпускае Б. Д-579 на пневматычным ходзе (гл. рыс.). Мазырскі з-д машына-

машын выпускае гусенічны універсальны бульдозер Д-649 з гідраўлічнай сістэмай кіравання. 2) Адзін з відаў выгінальных машын.

Літ.: Домбровский Н. Г. и Галецкий М. И. Землеройно-транспортные машины, М., 1965. І. В. Левицкая.

БУЛЬЧЫК Сяргей Сцяпанавіч [н. 10.11.1909, Мінск], беларускі і рускі савецкі акцёр. Нар. арт. БССР (1959). У 1937 ствараў студию БДТ-1 (т-р імя Я. Купалы), акцёр гэтага т-ра. З 1939 у Заслаўскім калп.саўг. т-ры, з 1941 у Пінскім абл. т-ры. У 1941—46 у Сав. Арміі. З 1946 у Палескім т-ры імя Я. Купалы, з 1954 у Магілёўскім абл. драм. т-ры. Акцёр шырокага творчага дыяпазону. Выразны вонкавы малюнак, трапныя дэталі вызначаюць сацыяльныя вобразы, створаныя Б. З роляў у рус. і заруб. тэатрах: Землянік («Рэвізор» М. Горькага), Любим Гарцоў («Беднасць не заганяе» А. Астроўскага), Кутузаў («Даўным-даўно» А. Гайдукі), Труфальдзіна («Слуга двух гаспадароў» К. Гальдоні). У нап. рэпертуары: Бадзьля, Гудовіч, Туляга («Партызаны», сц. в. Я. Якімавіча), «Хто смяецца апошнім» К. Крылова, Шкаляр («Несцерка» В. Вольскага), Дзядзька («Лявоніха на арбіце» А. Макаёнка), Душа («Гадзі навалнічныя» К. Губаровіча). Ствараў вобраз У. І. Леніна ў спектаклях «Край

